

Sygn. akt II PZ 23/10

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Hajn (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gersdorf

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z powództwa B. S. i in. ,

przeciwko Powiatowi K.

o wynagrodzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 września 2010 r.,

zażalenia strony pozwanej na wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych

z dnia 15 stycznia 2010 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania zażaleniowego Sądowi Okręgowemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie z powództw: B. S. /.../ , przeciwko Powiatowi K. o wynagrodzenie, wyrokiem z 15 stycznia 2010 r. oddalił apelację powódek i odstąpił od obciążania powódek kosztami zastępstwa procesowego za drugą instancję. W uzasadnieniu Sąd stwierdził, że o kosztach orzekł jak w punkcie 2 wyroku, kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik sporu, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz art. 108 k.p.c. w związku z

art. 391 § 1 k.p.c. oraz na podstawie § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349).

Pozwany wniósł do Sądu Najwyższego zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w zakresie odstąpienia od obciążania powódek kosztami zastępstwa procesowego za drugą instancję.

Zdaniem skarżącego postanowienie Sądu Okręgowego jest niesłuszne. Niezaprzeczalnie – strona powodowa przegrała proces w całości. Sąd Okręgowy zaś w całości odstąpił od obciążania powódek kosztami zastępstwa procesowego. Skarżący podniósł, że w niniejszej sprawie nie zaistniały żadne, przewidziane prawem przesłanki, uzasadniające obniżenie należnej kwoty. Na żadną z takich przesłanek Sąd w uzasadnieniu wyroku nie wskazał.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. - dodanym przez ustawę z dnia 19 marca 2009 r. zmieniającą Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 69, poz. 592), który wszedł w życie 22 maja 2009 r. - zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Przepis ten rozszerza krąg wyjątków od zasady (wynikającej z art. 394¹ § 2 k.p.c.), że zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje jedynie na postanowienia sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie i nie przysługuje na postanowienia innego rodzaju (z wyłączeniem kategorii wymienionych w art. 394¹ § 1 k.p.c.).

Podniesione w zażaleniu zarzuty są trafne. W uzasadnieniu wyroku z 15 stycznia 2010 r. Sąd Okręgowy nie umotywował rozstrzygnięcia co do kosztów procesu. W konsekwencji nie wiadomo, z jakich przyczyn Sąd nie uwzględnił poniesionych przez żalącą się kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem drugiej instancji. Art. 102 k.p.c. jest przepisem szczególnym w stosunku do ogólnych reguł obciążania stron kosztami procesu (art. 98 k.p.c.) i w związku z tym w uzasadnieniu rozstrzygnięcia o nieobciążeniu strony kosztami

procesu, powinny być wskazane okoliczności stanowiące „wypadek szczególnie uzasadniony” w rozumieniu art. 102 k.p.c. Powoduje to konieczność uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazania wniosku pozwanej o przyznanie kosztów procesu do ponownego rozpoznania. (zob. również postanowienia Sądu Najwyższego z 12 stycznia 2010 r. III CZ 66/09 i z 10 grudnia 2009 r. III CZ 47/09, niepubl.)

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.